

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i W. w P. Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym :

Przewodniczący SSR Eugeniusz Bosacki

Protokolant Monika Smocikowska

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa

J. K. (1)

przeciwko

P. K. (1)

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

1. Powództwo oddala;

2. Uiszczoną częścią opłaty sądowej obciąża powoda a w pozostałej części nie obciąża strony kosztami postępowania.

SSR Eugeniusz Bosacki

UZASADNIENIE

Powód J. K. (1) pozwem z dnia 22 czerwca 2015 r. wniósł o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny w stosunku do pozwanej P. K. (2) wygaś z dniem 30 czerwca 2014 r. W piśmie powód wniósł także o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego oraz o zwolnienie od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że wyrokiem z dnia 27 grudnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt. IV RC 519/10/4 Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i W. w P. zasądził od powoda na rzecz pozwanej P. K. (1), wówczas pełnoletniej, alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie. Podkreślono, że pozwana w grudniu 2010r. kontynuowała naukę w szkole średniej, było to jej trzecie podejście, a zarazem ostatnie aby doszło do ukończenia szkoły i zdania egzaminu w klasie maturalnej. Dalej podano, że w 2014 r. pozwana ukończyła studia na wydziale pedagogika w Wyższej Szkole (...) w P. w specjalizacji o nazwie (...) przedszkolna i wczesnoszkolna". Powód podniósł, że pozwana miała i ma obecnie racjonalne możliwości podjęcia pracy, która umożliwi jej samodzielne utrzymanie się. Powód podkreślił, że obecnie nie jest w stanie dalej wspomagać pozwanej, gdyż ze względu na chorobę nie może uzyskiwać dodatkowych dochodów, co skutkuje brakiem środków na jego utrzymanie i leczenie.

Postanowieniem z dnia 7 lipca 2015 r. Sąd zwolnił powoda od kosztów sądowych ponad kwotę 150 zł, a w pozostałym zakresie wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych oddalił.

W odpowiedzi na pozew z dnia 19 sierpnia 2015 r. pozwana P. K. (2) wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu tego pisma pozwana wskazała, że z uwagi na konieczność poniesienia opłat mogła przystąpić do obrony licencjatu dopiero w dniu 23 września 2014 r. Pozwana podkreśliła, że w dniu tym ukończyła studia licencyjne i złożyła dokumenty, aby podjąć naukę na uzupełniających studiach magisterskich na Uniwersytecie A. M.. Pozwana podniosła, że studiuje w trybie stacjonarnym, zatem nie ma możliwości podjęcia pracy. Dalej pozwana zakwestionowała wysokość zarobków powoda oraz podkreśliła, że sytuacja jej oraz jej matki jest bardzo ciężka, gdyż jej matka była zarejestrowana jako osoba bezrobotna, a pozwanej przyznano stypendium socjalne w wysokości 560 zł miesięcznie.

Na rozprawie w dniu 4 listopada 2015 r. Sąd oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. K. (1) jest córką M. K. (1) i pozwanego, urodzoną z ich małżeństwa w dniu 20 lipca 1989 r., rodzice pozwanej rozwiedli się w lutym 2010 r.

Ostatnio obowiązek alimentacyjny J. K. (2) ustalony został w wyroku z dnia 27 grudnia 2010 r. wydanym przez Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i W. w P. w sprawie o sygn. akt IV RC 519/10 na kwotę 500 zł miesięcznie.

Podczas ostatniej sprawy alimentacyjnej powód J. K. (1) pracował jako dyspozytor i zarabiał średnio 3.100 zł netto miesięcznie. Ponadto dorabiał po godzinach pracy ok. 200 zł miesięcznie. W 2008 r. powód osiągnął dochód 58.000 zł, zaś w 2009 r. jego dochód wyniósł 44.000 zł.

Powód mieszkał wówczas u swojego szwagra, któremu nie płacił za mieszkanie. Powód spłacał kredyty zaciągnięte z M. K. (1) w czasie trwania małżeństwa, których łączna suma rat wynosiła ok. 2.900 zł miesięcznie, w szczególności: kredyt hipoteczny – rata 1.160-1.200 zł, kredyt w D. Bank zaciągnięty na spłatę innych kredytów - rata 900 zł, spłata zadłużenie w kwocie 700 zł miesięcznie oraz spłata pożyczki w (...) - rata 150 zł.

Obecnie J. K. (2) pracuje na stanowisku dyspozytora i operatora pomp i sprężarek w firmie (...) Sp. z o.o., a jego wynagrodzenie za sierpień 2015 r. wynosiło średnio 4.810,88 zł brutto, a netto średnio około 3.600 zł miesięcznie. Powód od wynagrodzenia oprócz składek emerytalnej, rentowej, chorobowej, zdrowotnej oraz zaliczki na podatek, ma potrącanie potrącenia z tytułu ubezpieczenia (...) 36,70 zł, z tytułu opieki medycznej 33,30 zł, z tytułu ubezpieczenia (...) 55 zł, oraz z tytułu bonów żywieniowych 150 zł.

Ponadto powód z wynagrodzenia ma potrącanie należności komornicze w kwotach od 1.201,89 zł do 1.698,15 zł miesięcznie z tytułu kredytu hipotecznego, oraz należności alimentacyjne w kwocie 550 zł. Z uwagi na wyżej wymienione potrącenia na konto powoda w okresie od października 2014 r. do sierpnia 2015 r. była przelewana kwota od 1.142,89 zł do 1.642,16 zł, średnio 1.290 zł miesięcznie.

Jak wynika z zeznania powoda w 2014 r. uzyskał dochód w wysokości 57.424,94 zł, a w 2013 roku jego dochód wyniósł 63.508,18 zł.

Powód w dniu 11 lipca 2014 r. podpisał z (...) Bankiem (...) S.A. umowę dotyczącą spłaty długu w kwocie 27.415,81 zł na 7 lat, a rata wynosi 650 zł miesięcznie.

Powód nie ma stałego miejsca zamieszkania, czasami mieszka u szwagra, czasami wynajmuje pokój. Obecnie mieszka u znajomych, którym z tego tytułu uiszcza opłatę w kwocie około 250 zł miesięcznie, choć nie w każdym miesiącu. Powód jest właścicielem samochodu marki M. rocznik 1993, który zakupił w 2006 roku, miesięcznie na paliwo przeznacza około 100 zł. Na telefon komórkowy pozwany przeznacza kwotę 19 zł miesięcznie, ponadto oprócz obiadów w pracy na wyżywienie może przeznaczać około 300 zł miesięcznie, a na środki czystości około 50 zł miesięcznie.

Powód mieszka u znajomych, którym generalnie nie musi płacić za mieszkanie, zatem kwota około 1.300 zł miesięcznie starcza mu na utrzymanie.

Kredyty, które powód obecnie spłaca były już brane pod uwagę podczas ostatniej sprawy alimentacyjnej.

Kredyt hipoteczny, który stanowi największe obciążenie dla powoda dotyczy mieszkania będącego współwłasnością powoda i matki pozwanej, w którym obecnie pozwana razem z matką mieszka.

Powód nie wniósł sprawy o podział majątku wspólnego.

W czasie poprzedniej sprawy alimentacyjnej pozwana P. K. (2) mieszkała razem z matką w trzypokojowym mieszkaniu, zakupionym przez jej rodziców na kredyt. Miesięczne koszty związane z użytkowaniem tego lokalu przedstawiały się wówczas następująco: czynsz 300 zł, ogrzewanie centralne 150 zł, gaz 20 zł, woda 40 zł, prąd 70-100 zł, telewizja i (...) 100 zł miesięcznie.

P. K. (1) uczęszczała wówczas do IV (ostatniej) klasy szkoły handlowej w Zespole Szkół Handlowych im. (...) Czerwca w P.. Pozwana nie skończyła nauki programowo, gdyż w roku szkolnym 2008/2009 nie otrzymała klasyfikacji ze wszystkich przedmiotów z wyjątkiem religii, a to z powodu ponad 50% nieobecności na zajęciach lekcyjnych. W kolejnym roku szkolnym 2009/2010 pozwana miała powtarzać klasę, jednakże w listopadzie 2009 r. uległa wypadkowi, w którym doznała urazu złamania kostki u prawej nogi, po wypadku przebywała w szpitalu przez 10 dni, a następnie przez dwa miesiące miała nogę w gipsie i była z tego powodu unieruchomiona. Ponadto konieczne było wykonanie zabiegu artroskopii, który odbył się dnia 30 czerwca 2010 r. , po którym przez 6 tygodni nie mogła chodzić, a przez 6 miesięcy była niezdolna do pracy. Po wypadku pozwana nie skorzystała z możliwości indywidualnego nauczania. Przyjmowała ona wówczas silne leki przeciwbólowe i miała trudności z koncentracją uwagi. Złożyła wniosek o umożliwienie jej powtarzania klasy. W czasie poprzedniej sprawy P. K. (1) chodziła do IV klasy i przygotowywała się do matury, lekcje opuszczała sporadycznie. Na wydatki związane ze szkołą w tym dojazdy do szkoły, potrzebowała ok. 250 zł, na odzież ok. 100 zł, na chemię i kosmetyki również ok. 100 zł, na wyżywienie ok. 250-300 zł. Łącznie wydatki te to była kwota około 1100 zł miesięcznie. Pozwana uczęszczała wówczas nadto na rehabilitację i na prywatne wizyty do ortopedy. Pozwana miała założony aparat ortodontyczny i chodziła prywatnie do stomatologa i ortodonta.

Matka pozwanej M. K. (2) pracowała wówczas jako sprzedawca i zarabiała 1.370 zł brutto - 980 zł netto miesięcznie. Matka pozwanej spłacała dług w L.-Bank oraz (...)Bank, a także zadłużenie na karcie kredytowej, miesięcznie przeznaczała na ten cel 600 zł.

Pozwana P. K. (2) ma obecnie 26 lat, mieszka nadal razem z matką i wspólnie prowadzą gospodarstwo domowe. Miesięczny koszt utrzymania mieszkania kształtuje się obecnie na poziomie około 800 zł, w szczególności: czynsz około 500 zł, śmieci 48 zł, prąd 56 zł, gaz 20 zł, telewizja i internet 120 zł, woda 50 zł. Zatem na pozwana przypada połowa tych kosztów w kwocie około 400 zł miesięcznie.

P. K. (2) ukończyła w 2014 roku licencjat na kierunku Pedagogika w specjalności (...) i Wczesnoszkolna na (...) w P. z wynikiem dobrym. Obecnie studiuje w trybie stacjonarnym na Uniwersytecie im. A. M. w P. na kierunku Pedagogika, specjalność edukacja elementarna i terapia pedagogiczna. Powódka jest na II roku studiów magisterskich, we wrześniu 2016 r. powinna planowo zakończyć naukę i uzyskać tytuł magistra. Powódka nie ma żadnych opóźnień, zalicza wszystkie egzaminy w pierwszym terminie.

P. K. (2) nie pracuje nigdzie na stałe, jedynie dorywczo podczas wakacji, pozwala jej to uzyskać wynagrodzenie w wysokości około 400 zł w miesiącu.

Usprawiedliwione miesięczne wydatki pozwanej kształtują się następująco: wyżywienie ok. 350 zł, środki czystości i kosmetyki ok. 80 zł, odzież i obuwie ok. 100 zł, koszty związane z nauką ok. 100 zł, koszty związane z dojazdami ok. 70 zł, udział w kosztach utrzymania mieszkania 400 zł.

Zatem łączny koszt utrzymania P. K. (1) wynosi około 1.100 zł plus kwota 100 zł na inne dodatkowe wydatki, w tym wakacje.

Matka pozwanej M. K. (1) zatrudniona jest od dnia 1 lipca 2015 r. na podstawie umowy o pracę w firmie (...) Sp. z o.o. w P., a jej wynagrodzenie wynosi 1.346,88 zł netto.

Z informacji uzyskanej z Powiatowego Urzędu Pracy z dnia 18 listopada 2015 r. wynika, iż w bazie ofert nie figurowały propozycje zatrudnienia kobiet z wykształceniem licencjackim w zakresie edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej. Natomiast dysponował on ofertami dla kobiet bez kwalifikacji zawodowych na stanowiskach:

- sprzedawca-kasjer (do przyuczenia) ze stawką od 1.750 zł brutto
- monter/ka łączników elektrycznych z wynagrodzeniem 2.030 zł brutto
- sprzątaczkę ze stawką 1.750 zł brutto
- pracownik produkcyjny/pakowacz z wynagrodzeniem 10,69 zł/h brutto.

Ponadto PUP dysponował ofertami pracy dla elektromonterów ze stawką 4.200 zł brutto, a także mężczyzn bez zawodu na stanowiskach:

- czyściciel pojazdów z wynagrodzeniem 11 zł/h brutto
- sprzedawca-kasjer (do przyuczenia) ze stawką od 1.750 zł brutto
- monter/ka łączników elektrycznych z wynagrodzeniem 2.030 zł brutto
- pracownik magazynowy z wynagrodzeniem 13,50 zł/h brutto
- pracownik produkcyjny/pakowacz z wynagrodzeniem 10,69 zł/h brutto.

Dotychczasowa wysokość alimentów na rzecz pozwanego została ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 27 grudnia 2010 r. wydanego w sprawie o sygn. akt IV RC 519/10 na kwotę 500 zł miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań: powoda J. K. (2) (k. 128 w zw. z k. 72-73 akt) oraz pozwanej P. K. (2) (k. 128 w zw. z k. 73-74)

Nadto Sąd uwzględnił następujące dokumenty: wyciąg z rachunku bankowego powoda (k. 11-12), dokumentacja medyczna powoda (k. 13-16, 120), pisma komornika (k. 17-18, 21-22), kopie bankowego tytułu egzekucyjnego (k.19), postanowienie Sądu z dnia 23.01.2012 r. (k. 20), kopie dokumentów dot. użytkowania mieszkania pozwanej (k. 38-47), kopie faktur za telefon i internet (k. 48-55), kopie zeznań podatkowych pozwanej (k. 56-59), kopia dyplomu pozwanej (k. 60), kopie dokumentów dot. studiów pozwanej (k. 61-65, 68), kopia zaświadczenia z PUP matki pozwanej (k. 66-67), kopia rachunku z karty kredytowej matki pozwanej (k. 69), zaświadczenia o dochodach powoda (k. 87-97), kopia PIT za rok 2013 i 2014 wraz z PIT-11 powoda (k. 98-105), kopia ugody a dot. Spłaty Długu (k. 106-108), kopia Harmonogramu spłaty zadłużenia (k. 109-111), kopia wniosku o dalszą Ugodę z (...) Bankiem (...) S.A (k.112-115), kopia opis stanowiska pracy powoda (k. 116-119), pismo PUP (k. 124), zaświadczenie o wynagrodzeniu matki pozwanej (k. 127)

Na podstawie ustalonego stanu faktycznego Sąd dokonał następujących ocen i rozważań:

Zeznania powoda Sąd uznał za w części wiarygodne. Składał on zeznania na temat swej sytuacji życiowej, są one logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego i Sąd nie znalazł podstaw by te zeznania podważyć. Znalazły one potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. W ocenie Sądu są one zgodne z rzeczywistym stanem faktycznym, wziął je więc w tym zakresie pod uwagę przy ustalaniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Natomiast

Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda, że pozwana pracuje na stałe, gdyż w żaden sposób tego nie udowodnił i jego twierdzenia należy uznać za gołosłowne.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom pozwanej złożonym w niniejszej sprawie, składała ona zeznania na okoliczność jej sytuacji rodzinnej i majątkowej. Sąd uwzględnił jej zeznania co do wydatków na utrzymanie w tym zakresie w jakim opisano to w powyższym stanie faktycznym.

Dokumentom złożonym w sprawie Sąd dał wiarę w całości z uwagi na ich pochodzenie lub urzędowy charakter. Dotyczyły one sytuacji obu stron postępowania i w tym zakresie zostały uwzględnione przez Sąd. Żadna ze stron nie kwestionowała tych dokumentów, Sąd więc nie znalazł z urzędu podstaw by podważać fakty, które stwierdzały te dokumenty.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną powództwa o ustalenie wygaśnięcia alimentów stanowi przepisy art. 189 kpc oraz art. 133 § 1 w zw. z art. 138 kro oraz art. 133 § 3 kro. Na podstawie tych przepisów obowiązany do alimentacji ma prawo żądać ustalenia wygaśnięcia (uchylenia) obowiązku alimentacyjnego wobec uprawnionego z tego tytułu dziecka, gdy jest ono już w stanie samodzielnie się utrzymać, a nie znajduje się jednocześnie w niedostatku, bowiem rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych wobec dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Z definicji obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dziecka (utrzymanie i wychowanie) wynika, że obowiązek ten ustaje dopiero wówczas, gdy dziecko osiągnie samodzielność życiową, co z reguły łączy się z możliwością podjęcia pracy zarobkowej, przy czym oczywistym jest, iż nie można powyższego oczekiwać od małoletniego dziecka. Możliwość podjęcia pracy zarobkowej nie może być jednak rozważana w oderwaniu od osobistej i życiowej sytuacji danego uprawnionego, a przede wszystkim bez oceny kierunku i czasookresu podjętej edukacji, rodzaju zdobytego zawodu, możliwości na rynku pracy, wieku uprawnionego, starań uprawnionego do osiągnięcia zdolności do samodzielnego utrzymania się i stopnia wykorzystania w tym zakresie swoich możliwości, wiedzy i zdolności. Obowiązek ten nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, a w szczególności – przez termin dojścia przez alimentowanego do pełnoletności. Nie jest także związany ze stopniem wykształcenia w tym sensie, że nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez alimentowanego określonego stopnia podstawowego lub średniego wykształcenia. Zależać będzie to od okoliczności konkretnego przypadku, a w szczególności tego, czy dziecko osiągnęło już kwalifikacje do podjęcia pracy, która zapewni mu odpowiednie utrzymanie. Często należy w takich przypadkach rozważyć czy stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych albo zdobywanie dodatkowych uprawnień nie prowadzi do niezasadnego przedłużania obowiązku alimentacyjnego rodzica. Z tej przyczyny w odniesieniu do dzieci, które osiągnęły pełnoletność, brać należy pod uwagę to, czy wykazują chęć dalszej nauki oraz czy osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki (por. wyrok Sądu Najwyższego z 14.11.1997, w sprawie III CKN 217/97, Prokuratura i Prawo 1998/28). Zgodnie z poglądem wyrażonym przez SN w tezie V wytycznych w zakresie wykładni prawa i praktyki sądowej w sprawach o alimenty (uchw. pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSN 1988, poz. 42) spoczywający na rodzicach obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie możliwości samodzielnego utrzymania się stosownie do swoich uzdolnień, predyspozycji, kwalifikacji zawodowych, czyli do chwili usamodzielnienia się i to niezależnie od osiągniętego wieku. Uzyskanie pełnoletności nie zmienia bowiem sytuacji prawnej dziecka w zakresie alimentów, jeżeli dziecko pobiera naukę w szkole lub na uczelni i czas na nią przeznaczony wykorzystuje rzeczywiście na zdobywanie kwalifikacji zawodowych. Mogą jednak wystąpić sytuacje mające wpływ na istnienie obowiązku alimentacyjnego, jako przykład takich zdarzeń SN w wytycznych podał sytuację, w której czas pobierania nauki wydłuża się nadmiernie poza przyjęte ramy, a studiujący nie czyni należytych postępów w nauce, nie zdaje egzaminów i ze swej winy powtarza lata nauki w szkole lub na uczelni oraz nie kończy jej w okresie przewidzianym w programie. Wówczas, jeżeli dziecko takie ze względu na wiek i ogólne przygotowanie do pracy może ją podjąć, rodzice nie są obowiązani do alimentowania pełnoletniego dziecka. W takim też duchu wypowiedział się SN w orz. z 8.8.1980 r., III CRN 144/80, OSN 1981, poz. 20.

Natomiast art. 133 § 3 kro stanowi, że rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 138 kro, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego – w tym i obniżenia alimentów.

Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 k.r.o, należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowych i majątkowych stron (wyrok Sądu Najwyższego z 1969.03.26, sygn. III CRN 54/69 LEX nr 6480). W przypadku, gdy potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie; tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art. 138 k.r.o.). Zmiana stosunków może prowadzić do uchylecia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów (uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 23 października-16 listopada 1954 r., I Co 41/54, PiP 1955, z. 12, s. (...)). Zmiany wysokości obowiązku alimentacyjnego można żądać wyłącznie w drodze powództwa na podstawie wskazanego artykułu, a podstawą jego może być tylko zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądającego alimenty lub zawarciu ugody sądowej. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo sytuacje odwrotne, a przede wszystkim istotne zmniejszenie się możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego. Skutkiem powyższych zmian jest potrzeba skorygowania zakresu obowiązku alimentacyjnego. Z niniejszego wynika, iż rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 kro wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądającego alimenty lub w dacie zawarcia ugody ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu bądź obniżeniu (tak wyrok SN z dnia 25 maja 1999 roku, I CKN 274/99, cyt. za K. Piasecki, Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem, Warszawa 2000, s. 784). Na stronie natomiast ciąży obowiązek wykazania, iż zmiany nastąpiły, chociaż nie zwalnia to również Sądu z działania z urzędu przez wzgląd na dobro dzieci. Nadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25.05.1999 r. w sprawie I CKN 247/99 (LEX nr 327915) wskazał, że w wypadku alimentów zasądzonych przez sąd, podstawą powództwa z art. 138 k.r.o. mogłaby być tylko zmiana stosunków, o ile zmiana taka nastąpiłaby po uprawomocnieniu się wyroku, którym zasądzono na rzecz osoby uprawnionej alimenty, a żądanie uchylecia tych alimentów mogłaby przy tym uzasadniać jedynie zmiana stosunków polegająca na całkowitym ustaniu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego bądź na uzyskaniu przez uprawnionego zdolności do samodzielnego utrzymania się.

Z powyższych rozważań wynika zatem, iż orzekając w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego, Sąd winien badać sytuację majątkową i osobistą obu stron: zarówno uprawnionych jak i zobowiązanego.

W niniejszej sprawie Sąd miał na względzie wszystkie przedstawione powyżej wskazania i stwierdzenia. Rozstrzygając w kwestii żądania pozwu, Sąd miał na względzie przede wszystkim dobro uprawnionej do alimentacji P. K. (2) w komparacji z zakresem obowiązku alimentacyjnego powoda J. K. (2) oraz jego możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

Obowiązek alimentacyjny J. K. (1) wobec córki P. K. (1) został ostatnio ustalony w wyroku tut. Sądu z dnia 27 grudnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV RC 519/10 w wysokości po 500 zł miesięcznie.

Badaniu w niniejszym postępowaniu podlegał zatem okres od momentu wydania wyroku przez tut. Sąd (27 grudnia 2010 r.) do chwili wyrokowania niniejszym postępowaniu (art. 316 kpc).

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie zachodzi okoliczność wymieniona w art. 133 kro, iż pozwana jest obecnie w stanie utrzymać się samodzielnie w całości. Od ustalenia alimentów minęło pięć lat. W tym czasie alimentowana podnosiła swoje kwalifikacje i kontynuowała naukę już bez żadnych opóźnień. Bezpośrednio po zdaniu matury P. K. (1) podjęła studia licencjackie na kierunku pedagogika, które ukończyła w planowanym terminie zdobywając licencjat. Od

października 2014 r. pozwana podjęła studia magisterskie na Uniwersytecie im. A. M. również na kierunku pedagogika pragnąc uzyskać pełne studia wyższe, gdyż tytuł magistra pozwoli jej na znalezienie lepszej pracy. Należy podkreślić, że pozwana nadal studiuje w trybie stacjonarnym, jej zajęcia odbywają się codziennie, co nie pozwala jej w czasie roku akademickiego na podjęcie pracy, nawet dorywczej. Zdaniem Sądu fakt, że pozwana zdobyła stopień licencjata niczego nie zmienia. Ukończenie studiów licencjackich wiąże się z uzyskaniem wykształcenia wyższego niepełnego, nie można odmówić pozwanej prawa do kontynuowania studiów, celem uzyskania pełnego wykształcenia wyższego i uzyskania tytułu magistra. Sąd stoi na stanowisku, że pozwana nie ma obowiązku po uzyskaniu licencjatu iść do pracy. Nadto jak wynika z pisma PUP nie posiadał on ofert pracy dla osób z wykształceniem licencjackim w zawodzie pozwanej. W związku z powyższym przy obecnych kosztach utrzymania P. K. (1) oraz kontynuacji przez nią nauki w trybie stacjonarnym, pozwana nie jest w stanie własną pracą zapewnić sobie utrzymania. Dlatego obowiązek alimentacyjny obojga rodziców wobec pozwanej powinien zostać utrzymany.

W niniejszej sprawie Sąd brał pod uwagę unormowanie zawarte w art. 133 § 3 kro. Jednak zdaniem Sądu nie znajduje on w tej sprawie zastosowania. Podkreślenia wymaga fakt, że sytuacja powoda od momentu orzekania przez Sąd w roku 2010 r. nie zmieniła się na gorsze, bowiem przede wszystkim powód ma stałe dochody, przy tym wzrosła wysokość jego wynagrodzenia. Należy podkreślić, że fakt, iż powód samodzielnie spłaca zobowiązania swoje i byłej żony to jego decyzja, która nie może mieć wpływu na obowiązek alimentacyjny wobec pozwanej. Należy nadmienić, że powód spłacając kredyt hipoteczny mieszkania, które stanowi jego współwłasność pomnaża swój majątek, którego część mu przypadnie po podziale majątku. W ocenie Sądu konieczność spłat długów powoda, które istniały już podczas ostatniej sprawy alimentacyjnej nie może obciążać pozwanej. Te zadłużenia przecież istniały w czasie poprzedniej sprawy alimentacyjnej i sąd brał je pod uwagę przy ustalaniu wysokości alimentów.

Należy przy tym podkreślić, że powoda stać na finansowanie jeszcze jednego roku nauki córki. Sąd uznał, że stać go na płacenie alimentów w zasądzonej wysokości i z urzędu nie powinien obniżyć alimentów, bowiem powód wyraźnie powoływała się tylko na fakt, iż pozwana uzyskała już wykształcenie i powinna podjąć pracę, jako przesłanki uchylecia alimentów, a nie swoją sytuację, czy nadmierne wydatki pozwanej. Zresztą w ocenie Sądu nawet takie powództwo o obniżenie alimentów zostało wniesione to nie zasługiwałoby na uwzględnienie. Podkreślenia wymaga fakt, że sytuacja powoda od momentu orzekania przez Sąd w roku 2010 nie zmieniła się na gorsze i jest porównywalna do tej w czasie poprzedniej sprawy. Powód nadal pracuje w tym samym miejscu, ma stały dochód, który zresztą wrósł od momentu, gdy Sąd ustalał jego obowiązek alimentacyjny. Powód nadal mieszka u znajomych oraz spłaca te same długi, przy tym wówczas były one większe, gdyż spłacał jeszcze dwa dodatkowe zobowiązania. Zatem sytuacja powoda uległa polepszeniu, nie tylko jego stałe zobowiązania uległy zmniejszeniu o dwa kredyty, ale również nie reguluje już opłat związanych z użytkowaniem mieszkania, w którym mieszka była żona i córka, co czynił podczas ostatniej sprawy.

Mając na uwadze powyższe, oraz okoliczność iż w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki z art. 133 § 3 kro, , a przede wszystkim nie ma przesłanek do wygaśnięcia alimentów, bowiem obecnie pozwana nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, Sąd doszedł do wniosku, że w niniejszej sprawie słusznym i sprawiedliwym rozstrzygnięciem będzie oddalenie powództwa o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, mając na uwadze, że powód przegrał sprawę, Sąd obciążył go w zakresie uiszczonej przez niego części opłaty sądowej od pozwu. W pozostałym zakresie sąd nie obciążył powoda obowiązkiem uiszczenia brakującej części opłaty sądowej mając na uwadze to, że musi on przede wszystkimłożyć na utrzymanie córki (art. 102 kpc).

SSR Eugeniusz Bosacki